

Ting om det Uheld, der skete i Slutningen af September paa Køgevejen, hvor to Cyklister kom kørende med et temmelig stærkt Lys foran sig. De hørte en Vogn komme, men det var ikke muligt at se den, da de havde deres eget stærke Lys lige foran sig, og inden de kunde se Vognen, havde den ene Cyklist Vognstangen i Brystet, medens den anden laa under Hestene. Vognen kørte nemlig paa den forkerte Side af Vejen, Cyklisterne paa den rette. Hvis man nu fandt et Apparat, der var tilstrækkeligt til at signalisere Cyklistens Nærværelse for andre vejfarende og dog ikke er blændende i den Grad som en skarp lysende Lygte, var det en Fordel, som vi ikke gerne skulle afskære ved Lovforslaget. Ændringsforslag Nr. 15 gaar ud paa, at Bøden i Overtrædelsestilfælde i Kjøbenhavn og Købstæderne tilfalde Kommunens Kasse og paa Landet Amtsfattiggassen. Hertil har et Mindretal, det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) og det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Ousen) stillet et andet Ændringsforslag, hvorefter Bøden skal tilfalde Sognets Fattigkasse. Naar Flertallet har ønsket, at Bøderne skulle tilfalde Amtets Fattigkasse, er det naturligvis, fordi man ikke ønsker, at den bødenydende skal have alt for megen Interesse i Overtrædelserne. Og se vi paa den nærmeste Lov vedrørende lignende Forhold, nemlig Totalisatorloven, skulle Bøderne tilfalde Statskassen og ikke det Sogns Fattigkasse, i hvilket Cykleløbet eller Væddeløbet eller Travløbet finder Sted. Flertallet her er gaaet en Mellemvej og har foreslaaet, at Amtsfattiggassen skal have Bøderne. Det bliver saa den nærmeste Kreds, der faar Bøderne til Disposition. — I Ændringsforslaget under Nr. 17 viser det sig, at det Flertal, der har staaet enigt om alle de foreliggende 14 Ændringsforslag, er blevet noget delt, idet det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) kun subsidiært støtte det øvrige Flertal, idet de principielt støtte Mindretallet, som ønsker, at Dagen efter, at dette Forslag er blevet Lov, skulle de forskellige Jurisdiktioner have Ret til at begynde paa at vedtage ensartede Jurisdiktionsbestemmelser, naar blot de ikke stride mod det, som dette Forslag drejer sig om. Jeg har i Udvalget tilladt mig at betegne dette Ændringsforslag som en Giftparagraf. Det er netop den lille Smule Gift, der skal til for at overflødiggøre og umuliggøre hele Lovforslaget. Forslagsstillernes Tankegang var

denne: fælles Regler for hele Landet, for hele Territoriet, Land og By, vedrørende Forhold, hvor fælles Regler ere mulige, og hvor saadanne fælles Regler ikke ere mulige, skal Cyklisten paa Forhaand kunne vide, paa hvilke Punkter han kan vente at træffe divergerende Regler, og dette har Flertallet opnaaet derved, at alle Hensyn til Jurisdiktionsgrænser ere faldne bort, og der fremkommer altsaa Forskellen mellem Land og bybebyggede Distrikter. Det er en Forskel, enhver Cyklist kan se. Enhver Cyklist kan se, om han befinder sig i en Købstad eller i en Strækning med købstadlignende Bebyggelse, men ingen Cyklist kan se, hvor Amtsgrænsen, eller Jurisdiktionsgrænsen eller Sognegrænsen gaar. De divergerende Regler, som findes her i Lovforslaget, medføre altsaa de to store Fordele for den almindelige Færdsel, at Cyklisten kan vide, hvor der er Divergens, og endvidere, i hvilke Distrikter denne Divergens kan ventes at ville indtræffe. Efter det Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet, begynde vi straks, efter at Cykleloven er vedtagen, at køre i Ring igen. Saa kunne Jurisdiktionerne begynde at vedtage særskilte Bestemmelser, saaledes at hele Forslaget har været ganske unyttigt, thi disse særskilte Bestemmelser ville nemlig blive af en saadan Natur, at de endnu mindre kunne ventes af Cyklisten end de foreliggende. Gennemlæser man de herskende Amtsjurisdiktionsbestemmelser og Bestemmelserne for Købstadjurisdiktionerne, vil man finde, at til Trods for den store Forskel i Redaktionen drejer det sig dog kun om nogle bestemte Punkter, som komme igen i de allerfleste Jurisdiktionsbestemmelser, men i forskellig Grad og i forskellig Udformning. Disse Punkter ere optagne her i Lovforslaget. Kan det lykkes at paavise flere Punkter, som det er nødvendigt at tage Hensyn til i en saadan almindelig Lov om Cyklekørsel, vil Udvalget selvfølgelig med Glæde drøfte dem og ogsaa sætte dem ind. Men fra den Dag, dette Forslag bliver til Lov, maa enhver Bestemmelse vedrørende Cyklekørsel, som vedtages i en enkelt Jurisdiktion, være en almindelig Færdselsbestemmelse, der ogsaa vedrører Vognkørsel og anden Kørsel paa Gaden, saaledes at de cyklende kunne vide, at de have at holde sig dels til de for alle vejfarende almengyldige Bestemmelser og dels til de specielle Bestemmelser i Cykleloven. Der er heller ikke af noget som helst Menneske i Udvalget paapeget noget Punkt, der skulde